

ANNO 1740. naris ante presentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliam proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quae ipsi poenitentes efficere poterunt, pariter concedimus & indulgemus.

emplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, ubique locorum, & Gentium eadem profus fides habeatur, quae haberetur ipsi presentibus, si forent exhibitae vel ostensae.

EPISTOLA

Encyclica & Communitoria ad omnes Episcopos.

Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Primitibus, Archiepiscopis, & Episcopis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles fratres salutem, & Apostolicam benedictionem.

Ubi primum placuit Deo, qui dives est in misericordia, humilitatem nostram in suprema Beati Petri Sede collocare, & Vicariam Domini nostri Jesu Christi potestatem Nobis, nullo quavis merito suffragio sussultis, ad universae Ecclesiae suae gubernationem committere; aurius insonare nostris visa est Divina illa vox: Passio agnos meos: pasce oves meas; injuncta videlicet Romano Pontifici, ejusdem Petri Successori, cura regendi, non modo Gregis Domini agnos, qui sunt populi per totum terrarum Orbem distusi, sed etiam oves, nimirum Episcopos, qui velut agnorum matres, populos in Christo Jesu generant, iterumque parturiant. Pastoris igitur etiam vestri voces excipite, Fratres, per has nostras litteras; & in partem sollicitudinis, cujus plenitudo commissa Nobis Divinitus est, vocati, intelligite ex ipsis admonitionibus, & cohortationibus nostris, quanta Nos premat cura non praetermittendi ea, quae officii nostri sunt, quantaque itidem sit vis paternae nostrae in vos charitatis, qua ad maxime optandum adducimus, ut de proleculi sanctarum ovium fiant gaudia aeterna Pastorum.

§ 1. In primis vero date operam, omnique studio, atque ope satagite, ut morum integritas, & Divini cultus studium eluceat in Clero, utque Ecclesiastica Disciplina sarta tecta servetur, & ubi collapsa fuerit, redintegretur. Satis enim constat, nihil esse, quod omnem populum ad pietatem, religionem, & Christianae vitae institutionem efficacius instruat, excitet, inflammet, quam eorum exemplum, qui Divino se ministerio dedicaverunt. Itaque in id mentis vestrae acies primum dirigenda est, ut cum accurato delectu in Clericali militiae adscribantur, a quibus merito possit expectari, ut in lege Domini ambulantes, & de virtute in virtutem eantibus, eorum vita cunctis afferat venerationem, & eorum opera Ecclesiae vestris spirituale afferat utilitatem. Melius enim profecto est pauciores habere Ministros, sed probos, sed idoneos, atque utiles, quam plures, qui in edificationem Corporis Christi, quod est Ecclesia, nequiquam sint valituri. Quamvis idcirco Episcoporum cautionem ea in re Sacri Canonis requirant, non ignoratis Fratres; sed ab eorum norma, quae omnino servari debet, ne patiamini vos abduci humano ullo respectu, vel importuni ambientium suggestionibus, vel factorum precibus. Apostoli vero praecipuum, ut ne manus cuiquam nimis propere imponatur, tunc potissimum servari necesse est, ubi de promovendis ad Sacros Ordines, & ad Sacratissima Mytheria, quibus nihil est divinius, agendum sit: Non enim sufficit aetas, quae per sacras Ecclesiae leges unicuique Ordini praescripta est, nec indiscriminatum omnibus, qui in inferiori aliquo Ordine jam sint constituti, suo quasi jure patere debet aditus ad sublimiorem; sed studiose, magna adhibita diligentia investigandum a vobis est, an eorum, qui priora susceperint ministeria, talis fuerit vivendi ratio, & in sacris scientiis progressus, ut vere iudicandi sint, quibus

PONT. A. I. Pontificatus Nostri Anno I. die 11. mensis Nov. 1740.

D. Card. Passioneus.

II. Proemium A debito pastoralis officii.

Episcopi commendatarii vigilantes in vitam & honestatem Clerorum.

Item Ministrorum Ecclesiae delectus.

Et causa eorum pro merito.

PONT. A. I. bus dicatur: ascende superius: cum alioquin expediat in inferiori potius liquos remanere gradu, quam cum suo majori periculo, & aliorum scandalo ad altiorum provehi.

§ 2. Et quoniam supra quam dici possit, interest eos, qui in sortem Domini vocantur, ab incunte aetate ad pietatem, morumque integritatem, & ad canonicam disciplinam, veluti novellas plantationes in juventute sua, informari; cordi idcirco vobis esse debet, ut ubi forsitan nondum instituta fuerint Clericorum Seminaria, quam citissime instituantur, vel jam instituta amplificentur, si majori Alumnorum numero pro Ecclesiarum conditione opus sit, adhibitis in eum finem mediis, quorum parandorum potestate Episcopi jam sunt instructi, & quibus alia etiam, si de eorum necessitate edocui a vobis fuerimus, addituri & Nos sumus. Eadem vero Collegia singulari vestra sollicitudine foventur, necesse est, videlicet ea saepe invisendo, singulorum adolescentium vitam, indolem, & in studiis profectum explorando, Magistros idoneos, vioque Ecclesiastico spiritu praeditos ad eorum culturam destinando, literarias ipsorum exercitationes, sive Ecclesiasticas functiones quandoque praesentia vestra decorando; aliqua demum Beneficia iis, qui virtutum suarum specimen clarius praeseriterint, majoremque laudem retulerint, conferendo. Hujusmodi enim irrigationem abusu scilicet, sed deo adolefcent, ministrasse non vos poeniteat, hisce vestra opera latissimum deinde vobis referat fructum in uberi bonorum operarum copia. Consequerentur quippe Episcopi sapies dolere messem quidem esse multam, operarios autem paucos: At fortasse eis quoque dolendum esset, non eam, quam debuissent, industriam ipsos adhibuisse, ut operarii ad messem pares, atque formarentur: boni namque, & strenui operarii non nascuntur, sed fiunt; ut autem fiant, ad Episcoporum solertiam, industriadque maxime pertinet.

§ 3. Sed & illud maximi momenti est, ut iis animarum cura committatur, qui doctrina, pietate, castis moribus, & illustribus bonorum operum exemplis ita aliis praecurere possint, ut vere lux, & sal populi fiant, & habeantur. Hi nimirum praecipui adiutores vestri sunt in grege vobis credito informando, regendo, perurgando, in viam salutis dirigendo, & ad Christianas virtutes incitando. Ex quo primum est intelligere quantum vestra etiam referat, eos ad Parochiale officium obbeundum eligi, qui adstructuam plebium gubernationem merito iudicentur aptiores. In id vero potissimum quoque incumbite, ut quicumque animarum curam gerunt, diligenter, diebus saltem Dominicis, aliisque festis de praeccepto, plebes sibi commissas, pro sua, & earum capacitate, pascant salutaribus verbis, docendo ea, quae Christiani fideles ad salutem scire oportet, ac explicando Divinae legis capita, Fideique dogmata, & pueros ejusdem Fidei rudimentis imbuedo, quacumque prava in contrarium consuetudine, ubicumque esset, prolus subvertat. Quomodo enim audient sine praedicatione? Aut quomodo recte credendi, vestraque agendi normam assequi, poterunt populi, si animarum curatores in ejusmodi officio segnes, remissi, ac desidiosi fuerint? Quare non satis animo comprehendit, ut verbis explicari potest, quanta Christianae Reipublicae perniciem impendat ex eorum, quibus animarum cura demandata est, negligentia in pueris praesertim catechismo instruendis. Proderit autem plurimum, si studueritis, ut & qui curam animarum gerunt, & alii, qui ad praenitentium confessiones excipiendas destinati sunt, per aliquot dies spiritualibus exercitiis, quotannis vacent: in eo quippe pio recessu renovabuntur spiritu mentis suae, & induentur virtute ex alto, ad ea impensius, alacriusque peragenda, quae suarum partium sunt pro Divini Numinis gloria, & spirituali proximorum utilitate, & salute.

§ 4. Jam vero scitis, Fratres, Divino praeccepto mandatum esse omnibus animarum Pastoribus, oves suas agnoscere, eaque verbi Divini praedicatione, Sacramentorum administratione, ac bonorum omnium operum exemplo pascere; hique, ac ceteris Pastoralis Officii munus satisfacere, ut patet, minime posse eos, qui gregi suo non invigilant, neque assistant, vineamque Domini, in qua positi sunt custodes, non custodiant assidue. Itaque in statione vestra maneat oportet, & personalem in Ecclesia vestra, vel Dioecesi, servetis resistentiam, ad quam ex vi muneris vestri Bullar. Rom. Bened. XIV. Tom. I.

obligati estis, quemadmodum pluribus Generalium Conciliorum Decretis, & Praedecessorum vestrorum Constitutionibus luculenter declaratur, praescriptumque est. Cavete autem, ne existimetis fas esse Episcopis per tres Menses singulis annis prohibito, aut quacumque ex causa abesse. Ut enim hoc vere liceat Episcopis, constat habendam esse rationem, ut absentiam hujusmodi aequa requiratur causa, simulque consultum sit, ne gregi detrimentum obveniat. Mementote autem iudicem futurum esse eum, cujus oculis omnia nuda, & aperta sunt, adeoque videte, ut causa talis vere sit, quae probari jure possit suprema huic Pastorum Principi, a quo ovium vobis creditarum sanguis est quantocius requirendus: in quo quidem iudicio, frustra Pastor contenderet ea se excusatione tueri, quod lupus oves, absente se, ac inficio, abducat devoraverit: nam si res penitus inspicitur, satis apparet nullum prope malum, aut scandalum in Dioecesi defutura contingere, quod non sit ei ascribendum, cujus erat, subditos a recta semita desidentes revocare monitis, allicere exemplis, voce confirmare, autoritate, & charitate continere. Porro quis etiam non intelligat, multo fatius esse negotia alibi per alios, ubi oportuerit, peragi, quam per se ipsum ab Episcopo extra Dioecesim suam morante; negotium vero omnium maximum custodiendi, & gubernandi gregis ab eo per se non per administratos curari? Sint enimvero quantumvis idonei, probatique Ministri, non tamen eorum vocem sic solent audire oves, ut vocem veri sui Pastoris: non vicariam illorum operam supplere satis vigilantiam, atque operam ipsius Episcopi, cui peculiaris Sancti Spiritus gratia ad id opitulatur, experientia abunde compertum est.

§ 5. Ad haec, cum in omni etiam rei domestica cura nihil sit utilius, quam si ipsemet Patrefamilias omnia frequenter inspiciant, suaque vigilantia suorum industriadque, & diligentiam alat, propterea vos monemus, & hortamur, Fratres, atque etiam vobis injungimus, ac Ecclesiae, & Dioecesei vestrae, (nisi gravis, ac legitima interveniat causa, quae alius id committi postulet) vos ipsi visitetis, vos ipsi oves vestras, & pecoris vestri vultum agnoscat. Formidinis sane, a terroris plena est certissima illa sententia, quam supra memoravimus, non admitti Pastoris excusationem, si lupus oves comedit, & Pastor nescit. Multa vero quidem ignorabit Episcopus, multa enim latebunt, vel saltem serius, quam oporteret, intelliget, nisi ad omnes suae Dioeceseos partes se conferat, & nisi per se ipsam ubique videat, ubique audiat, ubique exploret, quibus malis medicina facienda sit, & quanam fuerint eorum causa, quae ratione occurrere etiam providentes queat, ne subdita reviviscant. Praeterea cum ea sit humanae imbecillitatis conditio, ut in agro Dominico, cujus cultura commissa Episcopo est, sentim vepres, & spinas, ac noxiae, inutilisque herbae succrescant, certe nisi ad eas amputandas cultor crebro redeat, ille ipse nitor vigiliis ejus, laboribusque jam partus, progressu temporis deflorescet. Sed neque etiam satis est lustrari a vobis Dioeceseos, & opportunitis praecceptionibus vestris curationi earum esse prospectum: restat & illud enixe perscrutandum a vobis, ut qua in visitationibus constituta fuerunt, vere in effectum perducantur; nam legum etiam optimarum utilitas nulla erit, nisi quod sancitum verbis est, re ipsa ab eis, ad quos pertinet, studiose praestetur. Quapropter postquam ad animarum morbos expellendos, sive avertendos, salutaria paravistis medicamenta, non ideo sollicitudo vestra conquiescat oportet, sed traditorum a vobis praecceptorum executione omni vim contentione urgenda est; idque potissimum per iteratas visitationes estis affecturi.

§ 6. Postremo, ut multa paucis complectamur, Fratres, in omni sacra, & Ecclesiastica functione, & in omni Divini cultus, ac pietatis exercitio vos ipsos auctores, vos duces, vos magistros esse convenit, ut quasi de vestrae sanctitatis splendore, tum Clerus, tum grex universus impen hauriat, & charitatis vestrae igne calefaciat. Itaque in tremendi Sacrificii frequentia, & elevata oblatione, in solemnibus Missarum celebrationibus, in Sacramentis administrandis, in Divinis Officiis obsequiis, in cultu, & nitore Templorum, in disciplina domus, & familiae vestrae, in pauperum amore, & ope eis ferenda, in

PONT. A. I.

agros invifendis, & fublevandis, in peregrinis hofpicio expiendis, in omni denique Chriftiana virtutis opere...

Cum spe Divinae Opes Et auxilium Principum Chriftianorum.

Et Pontificia Autoritatis, cujus praesidium omnibus exhibetur.

Adhortatio.

Dat. Pont. A. J. die 3. Dec. 1740.

ABBREVIATORIBUS

De Parco Majori conceditur ufus Redimiculi galeri, vulgo Cordone, coloris violacei, etiam dimiffo Officio.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

III. Exortio Pontificia auctoritate.

MAXIMO ad labores alacriter fubeundos, conftanter perferendos, ac fideliter abfolvendos incitamento femper fore eximii viri meritis conferre honores...

Waria Privilegia Abbreviatoribus a Summis Pontificibus conceffa.

vis occasione vel causa lais, fi quibus quomodolibet innodatae exiftant, ad effectum praesentium dumtaxat...

ANNO 1740.

Eisdem conceditur Redimiculi galeri violaceum.

Etiā dimiffo Officio.

Claufula praeservativa, & derogatoria.

Dat. die 13. Sept. 1740.

CONGREGATIONI

Pro Gubernio Civitatis Firmanae ejusque Comitatus, ab Innocentio XII. erecta, nova forma constituitur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

NEMO est, qui non intelligat, quam sollicite ad vigilare debeant Romani Pontifices, ut ea omnia, quae Praedecessores sui pro saluberrimo, non solum totius Status nostri Ecclesiastici, sed uniuscujusque...

Prognium

Ergo in IV. Gubernium Civitatis Firmanae Cardinali pro tempore Patrone privative conceffit.

Innoc. XII. pro ejusdem Civitatis & Comitatus, negotiis specialem Congregationem instituit.

Revocatis antea Praetorum deputacionibus.

PONT. A. I.

ANNO 1740. rii MDCXCIII. expeditarum uberius colligit, quae particula est tenoris sequentis: Cum itaque Nos alias, nempe ipsi Pontificatus Nostri primordiis, iustis ex causis...

Cause praeservativae.

2. Quoniam autem, praesertim sanctione, per hoc temporis spatium fere neglecta Congregatio Firmana hujusmodi, praeter Cardinalem Secretarium Status praedicti, alios etiam Praelatos, nempe Auditorem Romanum Pontificis pro tempore existentem, et Secretarium Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Bono Regimini Communitatum, et Universitatum ejusdem Status nostri Ecclesiastici deputatae...

Recipit dispositiva.

3. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares Personas a quibusvis Excommunicationis, Suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententis, Censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa lais, si quibus quomodolibet innodatae exiftant, ad effectum praesentium tantum...

Revocatis antea Praetorum deputacionibus.

ANNO 1740.

Congregationem pro Civitatis Firmanae hujusmodi, ac Civium, & Incolarum, necnon Territorii, & districtus, totiusque Comitatus, & Castrorum, & locorum ejusdem, gubernio, de novo, quatenus opus sit, juxta primariam ejusdem Congregationis erectionem ab Innocentio Praedecessore, cum omnibus, & singulis facultatibus, Jurisdictionibus, & Indultis, sicut praemittitur, concessis, & attribuis, & quibus hactenus eadem Congregatio utitur, & potita est, factam, erigimus, & institimus; Ac dilectum filium nostrum Silvium S. R. E. Praedictae Praesbyterum Cardinalem Valentem Gonzagam nuncupatum, modernum, ac pro tempore existentem Secretarium Status Nostri praedicti, uti Praefectum, necnon dilectos filios Magistros Ludovicum Merlinum modernum Pro-Auditorem, ac pro tempore existentem Romanum Pontificis Auditorem, & in locum aliorum Praetorum hujus Congregationis adjungimus cum Voto, firmis pariter remanentibus moderno, & pro tempore existente Promotore Fiscali generali dictae Urbis cum Voto consultivo tantum, ac uno Reatore Caesarium Civitatis, & Comitatus hujusmodi pro eisdem Congregationis praedictae secretarium nominando, constitimus, & deputamus. In casu vero five obitus, five absentiae, five Promotionis dictorum Praetorum, five aliorum eorum, Nobis, & pro tempore existentibus Romanis Pontificibus Successoribus Nostri in cursumque eorum locum, aliam, five alios eligendi, & subrogandi facultatem reservamus.

Composita e Caus. Secretarium Status; Auditore sanctissimi uno Auditore Rotae; & uno Caesarium Voante Signaturae Juris, Secretario generali, & uno Caesarium Relato.

Claufula praeservativa.

4. Decernentes eisdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existeri, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu Intentionis Nostrae, aut interesse habentium consensu, aliove quolibet etiam substantiali, & formali, ac incogitato, & inexcogitabili, necessariumque expressionem requirente defectu notri, impugnari, infringi, retrahari, aut in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci ullo modo unquam posse; sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegates, etiam Caesarium Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Praedictae Cardinales etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque praemiaentia, & potestate fungentes, & functiones, sub lata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstante quatenus opus sit, Nostrae, & Cancellariae Apostolicae regula de Jure quaesito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon, quatenus opus sit, dictae Civitatis Firmanae, aliisque quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibusvis Personis, & locis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogationum derogatoriis, aliisque effectoribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, seu alias quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis, & pluries innovatis: Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omnimodo, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & inferrentur, praesentibus pro plenae, & sufficientes expressis, ac de verbo ad verbum intertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter.

Aliis solum curi praeservativae.

Contraria derogatur.

PONT. cialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romae apud S. Mariam Majorem A. I. die 20. sub Annulo Piscatoris die 20. Septembris 1740. Pontif. Sept. 1740. fecatus Nostri anno I.

D. Cardinalis Passioneus.

ERECTIO

Congregationis Particularis super promovendis ad Archiepiscopatus & Episcopatus.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

AD Apostolicae servitutis onus, nullis licet nostris opulentibus meritis, clementissimo Divinae mentis consilio nuper procecti, statim cogitare cepimus, quam vere, meritoque Tridentini Concilii Patres edixerint, nihil magis Ecclesiae Dei esse necessarium, quam ut Romanus Pontifex sollicitudinem ex sui muneris officio universae Ecclesiae debitam, potissimum in id impendat, ut bonos maxime, atque idoneos Pastores singulis Ecclesiis praeficiat, neque erretur in electione eorum, qui tamquam lucernae super candelabrum positae lucere debent omnibus, qui in Domo Dei sunt, ne aliquin totius Familiae Domini statum, & ordinem luctuose nutare contingat, si quod requiritur in corpore, non invenitur in Capite. Urgebat Nos quoque, angelicam prorsum ejusdem Sacri Generalis Concilii gravissima Romano Pontifici proposita consideratio, videlicet, Dominum Nostrum Jesum Christum de eius manibus requisiturum sanguinem ovium suarum, quae ex malo negligentium, & officii sui immemororum Pastorum regimine perierint.

§. 1. Cupientes itaque tanto huic negotio, quod ad Episcoporum creationem spectat, quantum fieri possit, tutius, salubriusque consulere, praeter ea, quae jam circa id, tum per memorati Concilii Decreta, tum per Praedecessorum Nostrorum Constitutiones sapienter statuta sunt, Congregationem Particularem tenore praesentium erigimus, Institimus, & specialiter deputamus, cujus consilio hac in re & Nos uti volumus, & Romanos Pontifices Successores Nostros utrosque itidem esse in Domino confidimus. Huic autem Congregationi quinque, (neque enim pauciores, aut plures censuimus expedire) ex Venerabilibus Fratribus Nostri S. R. E. Cardinalibus, pietate, doctrina, prudentia, rerumque usu praestantes, nuper a Nobis nominatos, adscribimus, ejusdemque Congregationis Secretarium dilectum filium Auditorem Nostrum deputamus.

§. 2. Porro hujus Congregationis partes erunt, omnino studio, atque opera adhibita, & quovis humano respectu posthabito, Nobis assistere, ut, juxta enixum desiderium Nostrum, ad Patriarchales, Primatiales, Archiepiscopales, & Cathedrales Ecclesias regendas assumantur Viri, morum integritate, sacra doctrina, rerum Ecclesiasticarum, peritia, zelo Domus Dei, & vero salutis animarum studio praediti, quique non ad propria commoda, sed ad labores, & sollicitudines pro Dei gloria sese vocari intelligentes, nec quae sua sunt, sed quae Christi quaerentes, ministerium suum, juxta Venerabiles Beatorum Patrum, & Sacrorum Canonum sanctiones, laudabiliter sint impleturi; ita ut, pro vacantium Ecclesiarum qualitate, & conditione, omnino digniores, & ad eas fructuose gubernandas eligantur aptiores, quales semper, adjuvante Domino, a Nobis electum iri intendimus, & speramus. Quocirca cum eadem Congregatione communicaturi sumus de quibus Viris ad Episcopatum promovendis mentem Nostram subierit cogitatio, necnon de documentis eorum qualitates, & merita spectantibus.

§. 3. Et ne diutius Pastoribus careant Ecclesiae, si post earum vacationem quaerantur, qui ad eas promovendi merito possint, volumus, & mandamus, ut Regularibus statim quidem post editam hanc Nostram Constitutionem, ac deinde unoquoque biennio, per Cardinalem praefatam Congregationis Praefectum scribatur de veris locorum Episcopis juxta a Nobis traditam

Et requireretur si post earum vacationem quaerantur, qui ad eas promovendi merito possint, volumus, & mandamus, ut Regularibus statim quidem post editam hanc Nostram Constitutionem, ac deinde unoquoque biennio, per Cardinalem praefatam Congregationis Praefectum scribatur de veris locorum Episcopis juxta a Nobis traditam

designationem, praecipiendo eis nomine Nostro, ut sub secreto lege, & eorum conscientias districte onerando, fideliter referant, diligenti investigatione praemissa, an, & qui, sive Seculares, sive Regulares Sacerdotes in eorum Diocesi, vel in proximis locis existant, quos Episcopali muneri idoneos secundum Deum existimant, explicando singulorum originem, natalia, aetatem, antea vitae institutionem, Ecclesiasticarum functionum exercitium, gradus, quos obtulerint, officia, quae obtulerint, doctrinam, pietatem, prudentiam, ceterasque animi dotes, quibus quisque valeat. Epistolae vero, quas hac de re Episcopi rescripserint, secreto affervabuntur, ut quotiescumque alicui Ecclesiae de novo Pastore providendum fuerit, absque mora resumi valeant, indeque facile, & expeditum sit recognoscere, quinam Viri digniores, ac vacanti Ecclesiae congruentiores judicari possint a Nobis. Et quoniam ii, qui in aliqua Regulari Familia vitam ducunt, cognosci penitus possunt, & solent ab eorum Superioribus, tam Generalibus, quam provincialibus, ipsos quoque sub eodem secreto vinculo interrogari ad praesens effectum volumus.

§. 4. Praeterea cum primum alicujus Ecclesiae vacatio innotuerit, Auditor Noster certiores de ea faciet memoratos quinque Cardinales, ut & ipsi de Viris talis Ecclesiae utilis praeficiendis, nobisque suggerendis, cogitare specialiter possint, peculiaremque investigationem pro eorum prudentia adhibere: quod quidem praecipue, & a Nobis ipsis fiet. Deinde vero, quanto citius fieri poterit, habenda erit Congregatio, cui antedicti quinque Cardinales una cum Auditore Nostro intererunt, ibique perpendis omnibus qualitatibus, & meritis Virorum, quorum notitia, vel a Nobis ipsis, vel per antedictos Episcoporum epistolae, vel per investigationem a dictis Cardinalibus factam, accepta fuerit, deliberandum erit quid consilii dandum Nobis sit, ut Auditor Noster referre deinde ad Nos possit quicquid praedicti Cardinales in eum finem Nobis duxerint significandum. Quod si alicujus Viri conditiones nondum satis exploratae fuerint in una Congregatione, differenda in alteram erit consultatio, ut interea per opportuna media accuratior indagatio fieri valeat.

§. 5. In hac etiam Congregatione a Nobis, ut praefertur, deputata, agendum deinceps esse decernimus de Episcopis ab una ad alteram Ecclesiam auctoritate Nostra transferendis; debita nimirum maturitate examinandam, num graves, legitime, Sacrificae Canonibus probate interveniant causae, quae hujusmodi translationem suadeant, inspecta dumtaxat Ecclesiarum necessitate, vel utilitate, ad quam profecto causae omnes illae reducuntur; ne alioquin, ob inconsultam facilitatem cupiditas, & ambitio eorum, qui forsitan ad ampliores Ecclesias aspirant, aut ditiores, foveretur, simulque via aperiretur spiritualibus incommodis, quae Gregibus obvenerit ex crebra Pastorum mutatione consueverunt. Ejusdem vero Congregationis consilium postea itidem ad Nos per eundem Nostrum Auditorem erit referendum, ut determinari a Nobis possit quicquid magis expedire judicabimus.

§. 6. Utque haec omnia in antedicta Congregatione liberius, perfectiusque adimpleantur, secretum ad instar illius, quod pro negotiis ad Sanctam Inquisitionem pertinentibus servatur, singulis praedictis Cardinalibus, nec non Auditori Nostro injungimus; cum facultate tamen communicandi de rebus ad ipsam Congregationem spectantibus, sub simili secreto lege, cum uno cuiusque ipsorum Auditore, sive Studiorum adjutore, & uno Amanuensi, nec non cum iis, quos iidem de rebus interrogandos, vel consulendos censuerint, ad assequenda notitia in eum scopum conducentes, quousque eidem pariter secreto obnoxios esse debere statuimus.

§. 7. Confidimus vero etiam omnes eos, qui ad promotionem praefectorum quodcumque jus quacumque ratione a Sede Apostolica habent, aut aliquin operam suam praestant, (nihil in iis pro praesenti temporum ratione innovando,) ob oculos assidue habituros, in eorumque animo semper haeruram (pro ut & haecenus factum, pro ipsorum pietate, ac Religione, putamus) commotionem illam adeo ponderosam, quam praedictum Concilium Tridentinum censuit inculcandam, videlicet, nihil se ad Dei gloriam, & Populorum salutem utilius posse facere, quam si bonos Pastores, & Ecclesiae gubernande idoneos promoveri studeant; eosque, aliis peccatis communis

ANNO 1740.

Tum fessis, etiam Sar. diff. lino, occurrentibus vacationibus.

Item exam. rati causa traslatio- num.

Indicium crecti cultio- dia.

Commissio ad eos qui aliquid jus habent, et operam praestant, in pro- motionibus Episcoporum.

PONT. cantes, moraliter peccare, nisi quos digniores, & Ecclesiae magis utiles ipsi judicaverint, non quidem praecipis, vel humo affectu, aut ambientium suggestionibus, sed eorum exigentibus meritis, praefici diligenter curaverint.

§. 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae voluntatis, Constitutionis, Decreti, Statuti, Hortationis, & Monitionis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicae millesimo septingentesimo quadagesimo, sexto decimo Kalendas Novembris Pont. Nostri Anno I.

P. Card. Prod. D. Card. Passioneus. VISA DE CURIA N. Antonellus. J. B. Eugenius. Loco + Plumbi. Registrata in Secretaria Brevium.

VI. PROHIBETUR.

Omnibus Regularibus, exceptis Hospitalariis S. Joannis de Deo, exercitium artis Aromatarum pro Secularibus, & venditio pharmacorum & medicamentorum,

BENEDICTUS PAPA XIV.

Motu proprio &c.

Esendo Noi appieno informati, che sino dall' Anno 1722. in una Particolare Congregazione composta dalla sel. mem. di Clemente Papa Duodecimo Nostra Praedecessore allora Cardinal Corsini, del su Cardinal Pasquelli, e del Reverendissimo Cardinal Annibale Albani Camerlingo della Santa Romana Chiesa, e di alcuni Prelati, specialmente deputata dalla sel. mem. d' Innocenzo Papa XIII. altro Nostra Praedecessore, tenuti li 25. Gennaio detto Anno, inrendo al Decreto precedentemente emanato dalla Congregazione della Vistia del li 29. Agosto 1637. e della Risoluzione presa li 9. Dicembre 1720. fu stabilito, che niuno de' Regolari di qualunque sorta, anche Cassinesi, dell' Ordine de' Predicatori, Compagnia di Gesù, e Minimi, potesse per se, ne per altri, ne anche a nome della Religione esercitare l' Arte dello Speciale, fuori che per servizio de' loro Religiosi, e che dalli medesimi non si potessero vendere Medicamenti preparati, o non preparati, di qualunque genere, al Secolari, o anche donarli, sotto pretesto di amicizia, o di familiarita, siccome fu approvato dal detto Nostra Praedecessore Innocenzo XIII. a riserva della Teriaca, o Balsamo Apoplectico, che permise potesse vendere dalli medesimi Regolari, otenutano la licenza del Reverendissimo Nostra Cardinal Vicario; E che in oltre il Nostra detto Praedecessore Clemente XII. si degno confermare il suddetto stabilimento, e Decreto della medesima Congregazione con un suo Breve in data li 20. Luglio 1733. del tenore seguente.

§. I. CLEMENS PAPA XII. Ad futuram rei memoriam. Alias a Congregatione Particulari tunc existentium S. R. E. Cardinalium, de quorum numero tunc in minoribus constituti eramus, ac Romanae Curiae Praetorum, ac Medicorum, a sel. record. Innocentio Papa XIII. Praedecessore Nostro specialiter deputata, ad favorem dilectorum filiorum Aromatariorum de Urbe emanavit decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 2. Die 25. Januarii 1722. Sacra Congregatio Deputata, in qua interfuerunt Emin. & Rev. Domini Cardinales Paulutus Alma Urbis Vicarius, Corfinus, & Annibal Albanus S. R. E. Camerarius, ac Reverendissimi Patres Domini Collicola Thesaurarius Generalis Camerae Apostolicae, Mareficus Auditor Sanctissimi Domini Nostri Papae, Pallavicinus Secretarius Sacrae Congregationis Vistationis Apostolicae, & Ego Vicegerens, & Secretarius, necnon Illustrissimus D. Nicolaus de Michelangelis Medicus a Secretis Sanctissimi Domini Nostri Papae, & D. Pasculus unus de Collegio Medicorum, inherendo Decreto Sacrae Congregationis Vistationis Apostolicae edito die 19. Augusti 1637. &

& resolutioni, seu voto emanato a Congregatione praecedenti in hac Causa habita die 9. Decembris 1720. juxta majorum suffragiorum calculum, stetit in decis. seu in resolutis, juxta modum; nempe censuit infinuandum, & consulendum esse Sanctissimo Domino Nostro Papae Innocentio XIII. feliciter regnanti, ut omnino prohibeantur omnes, & singuli Regulares utriusque sexus in hac Alma Urbe, ejusdem Distridu degentes, etiam Cassinenses, Fratres Praedicatorum, Societatis Jesu, Minimi, alique omnes quorumcumque Ordinum, & Congregationum, ne per se, neque per alios, nec etiam Religionis nomine, Artem Aromatarum, praeterquam suorum Religiosorum, aut Alumnorum usus, exerceant, ac insuper ne ullo modo Secularibus; aut aliis Religiosis, & Ecclesiasticis, Pharmaca, aut Medicamenta, sive composita, sive non composita, sive praeparata, sive non praeparata, nec etiam Theriacam, Mitridatum, Hyacinthum, Balsamum, Chinam, Rhabarbarum, atque res ulla chimicas cujusvis generis, aut speciei, neque sub praetextu amicitiae, aut familiaritatis, aut alio quovis titulo, causa, vel colore vendant, permutent, aut donent, praevia etiam revocatione omnium, & singulorum Decretorum, seu Rescriptorum cujuslibet Sacrae Congregationis quocumque tempore latorum, etiam si fuerint cum Brevibus Apostolicis, Clausula sublati, & Decreto irritanti communitis, approbata, seu confirmata, ullo modo concedentium Regularibus, seu Monialibus licentiam vendendi Theriacam, Hyacinthum, Balsamum, Medicamenta chimica, aut alia quaecumque cujusvis generis, & speciei, sub penis Superioribus utriusque sexus Religiosorum contravenientibus, consulentibus, aut quoquo modo tolerantibus, suspensionis a Divinis ipso facto irremissibiliter incurrendae, privationis vocis adivae, & passivae, prohibitionis in posterum exercendi, aut exercere facienti Aromatarum in eorum Domibus, Monasteriis, atque Conventibus, etiam pro eorum usu, ac ulterius confiscationis ejusdem Aromatarum per R. P. D. Thesaurarium Generalem faciendae, cum facultate procedendi etiam per solem inquisitionem, & applicandi tertiam partem illius secreto Denunciatori.

Et facta relatione Sanctissimo Domino Nostro, Sanctitas Sua praefata infinuacionem, seu resolutionem laudavit, & approbavit, cum his tamen declarationibus, & limitationibus, nempe, ut in praefata generali prohibitione non intelligantur comprehensi Fratres Hospitalarii S. Joannis de Deo Urbis, Distridus, etiam juxta vota nonnullorum RR. PP., sed eis licitum sit non solum Aromatarum in eorum Conventibus, & Hospitalibus pro Infirmorum Religiosorum, atque Alumnorum usus habere, sed etiam de eis vendere Pharmaca, & Medicamenta Secularibus, Religiosis, & Ecclesiasticis quibuscumque, dummodo praefata Aromatarum quolibet anno per Medicos, & Pharmacopolas deputandos ab Eminentissimo Cardinali Vicario visitentur, ac insimul totum lucrum, quod ex ejusmodi venditione retrahetur, pro mantentione Aromatarum, & sustentatione, & augmento Hospitalium in eorum Conventibus, seu Domibus existentium, ac Infirmorum inibi degentium, seu in beneficium Ecclesiarum, & Sacristiarum uniuscujusque Domus, aut Conventus, integre, & fideliter erogetur, cujus cognitionem eidem Eminentissimo Cardinali Vicario remittit. Respectu vero aliorum Regularium, voluit, & declaravit Sanctitas Sua, posse eis indulgeri, ac permitti venditionem Theriacae, & Balsami Apoplectici, tantum pro majori publico Bono, dammodo obtineant ab eodem Cardinali Vicario licentiam in scriptis, ad tempus ejus arbitrio duraturam, & luca exinde retrahenda in beneficium Ecclesiarum, & Sacristiarum uniuscujusque eorum Domus, Monasterii, aut Conventus simili modo erogent. Et ita prohiberi, fervari, & respective exequi omnino mandavit, sub penis ut supra expressis. Non obstantibus, quoad supradicta omnia, & singula in praesente Decreto contenta, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque Personarum, atque Ordinum, sive Congregationis Cassinensis, Fratrum Praedicatorum, Societatis Jesu, Minorum, aut aliorum quorumcumque tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Congregationum, Societatum, ac cujuslibet alterius Instituti etiam necessario, & individue ex-

ANNO 1740.

Que conf. Innocent. XIII. cum acceptione quosd. Fratres S. Joannis de Deo.

Et pro aliis quosd. venditionem theiaca, & balsami apoplectici.

Cum claus. suis oppos. tibus.

pri.

PONT. primendi, Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, & aliorum quoruncumque Regularium Locorum, necnon illorum, etiam iuramento, confirmata Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, Privilegiisque quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis, quibus quoad ea, qua praesentibus adversantur, illi alias in suo robore permanentes, Sacra Congregatio, Sanctitatis Suae auctoritate, specialiter, & expresse derogat, caeterisque contrariis quibuscumque. Et ne praemissorum ignorantia a quoquam praetendi possit, voluit eadem Sacra Congregatio, ut praesentes Ordinationes in Valvis Basilicarum S. Joannis Lateranen. & Principis Apostolorum de Urbe, & in Acie Campi Florae, ut moris est, affixae, omnes, ad quos pertinet, ita ardeant, & affiant, ac si unicuique personaliter intimatae fuissent: utque earundem praesentium transcriptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personae in Dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem proferri fides adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa. Datum Romae die 11. Martii 1722. N. Episcopus Bojanen. Vicegerens praefatae Congreg. Particularis Secretarius. Joseph Cianetti Secretarius.

Loco + Signilli.
f. 3. Cum autem, sicut pro parte ditorum Aromatariorum Nobis nuper expositum fuit, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmus subsistat, & servetur exactius, Apostolica confirmationis nostra patrocinio communiri summoque desideret; Nos speciale ipsi Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares Personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, Decretum praesentium auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, & confirmamus. Decernentes eisdem praesentes litteras semper firmas, validas, & effectivas existere, & fore; suoque plenarias, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respectiva inviolabiliter observari, Sicut in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caularum Palatii Apostolici Auditores, iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, caeterisque contrariis quibuscumque. Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Anno Pontificatus die 20. Julii 1733. Pontificatus Nostri Anno IV.

F. Cardinalis Oliverius.
f. 4. E che in esecuzione di esso Breve fu pubblicato sotto li 11. Ottobre 1735. un Editto del Reverendissimo Cardinal Vicario, con cui revocandosi ogni, e qualunque Privilegio, sotto pena della sospensione a Divinis ai Superiori delle Religioni, ed altre pene ivi contenute, si proibisce di esercitare la Speziaria nelle loro Case, Monasteri, & Conventi, e di vendere li suddetti Medicamenti, eccettuata la detta Teriaca, e Balsamo Apopleptico, come dalli medesimi Breve, ed Editto a Noi similmente esibiti, non ostante, che per parte de medesimi Regolari fossero giuridicamente dedotte le loro ragioni, ed avesse in iscritto rilevati la suddetta Congregazione i motivi della loro liberta di vendere li medesimi Medicamenti, quali furono riconosciuti insufficienti, e pregiudiziali al bon publico, ed economia del Principato, per non essere sottoposte le loro Speziarie alla visita de Protomedici, e Consili de Speziali: ad ogni modo hanno sempre cercato li summominati Regolari di eludere in qualche maniera il detto Breve, e risoluzione della praesentium Congregazione. E perche dopo il maturo esame, che ne fu fatto, anzi dopo di esser state ridotte con Decreto approvato della fel. mem. di Clemente XI. similmente nostro Predecessore delli 8. Gennaio 1721. le Speziarie pubbliche de Secolari al numero di sessanta, per non esservi il sufficiente mantenimento dello medesimo in numero maggiore, merita pur troppo la conferma da Noi tanto il suddetto Breve del defunto Sommo Pontefice,

quanto la precedente Risoluzione della prefata Congregazione; tanto piu che a norma delle suddette provisioni, anche dagli altri Principi d'Italia n' e stato abbracciato consimile sistema. E noi mossi da puro zelo di Giustizia, e dall' Amore verso li nostri Sudditi di questa nostra Citta di Roma, abbiamo determinato di confermare, ed approvare non tanto il suddetto Breve, quanto anche l' Editto come sopra fatto pubblicare dal Reverendissimo Cardinal Vicario, e la Risoluzione precedentemente presa dalla suddetta Congregazione sopra la riduzione del numero delle Spezierie, e rimuovere perciò ogni ostacolo, e pretesto, con ordinare la perpetua osservanza, ed esecuzione, come in appresso.

f. 5. Avendo pertanto nella presente Cedola di nostro moto proprio per espresso, e di parola in parola come sopra registrato l' intero tenore del suddetto Breve promulgato, delle condizioni, e dichiarazioni in esso espresso, come anche il tenore dell' Editto come sopra fatto pubblicare dal Reverendissimo Cardinal Vicario, e della summominata Congregazione per la riduzione del numero delle Spezierie, ed ogni altra cosa necessaria d' esprimersi: Di nostro moto proprio, certa scienza, e piena notizia della nostra Suprema Potesta conferriamo, ed in tutto, e per tutto, ed in tutte le sue parti, e circostanze approviamo, ed autorizziamo il sopraccennato Breve, e l' Editto del Reverendissimo Cardinal Vicario, e la precedente Risoluzione presa dalla suddetta Congregazione particolare sopra la riduzione delle Spezierie di questa nostra Alma Citta di Roma; e perciò vogliamo, ed ordiniamo, ed espressamente comandiamo, che quelli, e quella, e tutto le cose ivi contenute, ed espresso debbano sempre, ed in perpetuo avere il loro pieno effetto, ed esecuzione, e che debbansi in ogni futuro tempo inviolabilmente osservare da ogni, e qualunque Persona quantovoglia privilegiata, e privilegiatissima, anche Ecclesiastica, e Luogo Dio, de quali dovessero farsi special menzione, ne chesuto qualsiasi pretesto, e causa, benché inognita, ed inopinata, si possa mai impugnare, ne controvertere la piena, e total osservanza, ed esecuzione della medesimi Breve, Editto, e Risoluzione della suddetta Congregazione; anzi che per il suddetto effetto della di loro totale, e plenissima osservanza, ed esecuzione irritiamo, revochiamo, e cassiamo ogni, e qualunque licenza, e permesso di poter vendere qualunque specie di cose, e da qualsivoglia Persona anche in Dignita costituita fosse stato, e rispettivamente concesso tacitamente, o espressamente a qualunque Ecclesiastico Regolari dell' uno e l' altro sesso, di qualunque Ordine, Congregazione, ed Istituto, e Luogo Dio contro la forma del suddetto Breve, ed Editto del Reverendissimo Cardinal Vicario, e così irritati, revocati, e cassati restino ora, e perpetuamente di nulla forza, e valore, perche così e mente, e volonta nostra precisa, ed espressa.

f. 6. Volendo, e decretando, che alla presente Cedola di nostro moto proprio benché non esibita, ne registrata in Camera, e ne suoi libri, non possa mai darvi, ne opposti di surrezione, orrezione, ne d'alcun altro vizio, o difetto della nostra volonta, ed intenzione; ne che mai sotto tali, o altri qualunque pretesti, benché validi, e validissimi, e quantovoglia sostanziali, anche di sus questo, e pregiudizio del Terzo, possa essere impugnato, moderato, o revocato, o ridotto ad viam Juris, o concedersi verso di esso l'aperizione Oris, e che così, e non altrimenti debba sempre giudicarsi, definiti, ed interpretarsi da qualunque Giudice, e Tribunale, benché Collegiale, Congregazione anche di Reverendissimi Cardinali: Camerlingo di Santa Chiesa, segnatamente di Grazia, e di Giustizia, Tesoriere, Presidenti, Rota, Camera, e qualsiasi altro, togliendo loro ogni facolta, e giurisdizione di definire, ed interpretare diversamente; Dichiarando Noi sin d' adesso preventivamente nullo, irrito, ed invalido tutto ciò, che da ciascuno d' essi con qualsivoglia auctorita, scientemente, o ignorantemente fosse in qualunque tempo giudicato, o tentasse di giudicare contra la forma, e disposizione del presente nostro Moto proprio; siccome sin d' adesso, e preventivamente dichiariamo nullo, irrito, ed invalido ogni contrario uso, consuetudine, prescrizione, anche longissimi temporis, centenaria, e tutto altro, che fosse atto ad impedire, o fare ostacolo all' osservanza del medesimo, quale vogliamo, che vaglia, e debba avere sempre il suo pieno effetto, ed esecuzione, e vigore colla semplice nostra sottoscrizione, benché non vi siano stati...

Sequitur confirmatio Clementis XII. in forma specificata.

Edictum Cardinalis Vicarii restitutum.

Caute praesentis confirmationis.

ANNO 1740.

Pontifex denuo confirmat omnia supra.

Classula praesentis.

Sublata alteri iudicium fiscalium.

PONT. A. I. chiamati, sentiti, ne citati li Superiori delle summominatae Religioni, e qualsivoglia altre Personae, ancorchè privilegiate privilegiatissime, che vi avessero, o pretendessero avere qualunque interesse: non ostanti la Bolla di Pio IV. nostro Predecessore de registrandis, la Regola della nostra Cancelleria de Jure quaesito non tollendo, e qualsivoglia altre Costituzioni, ed Ordinationi Apostoliche nostre, e de nostri Predecessori, Leggi, Statuti, Riforme, Stili, Usi, Consuetudini, e qualunque altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, benché fosse tale, che meritasse speciale, specialissima, ed individua menzione, e nella quale vi fossero clausule derogatorie delle derogatorie, alle qualivoglia, e singole, avendone il tenore qui per espresso, e di parola in parola, inserito, e registrato, e supplendo Noi con la pienezza della nostra Potesta Pontificia ad ogni vizio, e difetto quantunque sostanziale, e formale, che vi potesse essere intervenuto per la totale piena esecuzione, ad effetto di quanto si esprime nel presente nostro Moto proprio, ampiamente, ed espressamente deroghiamo. Dato dal nostro Palazzo Apostolico di Monte Cavallo questo di 14. Novembre 1740.

BENEDICTUS PAPA XIV.
DE SACRIS LIMINIBUS
VII. Beatorum Apostolorum visitandis. Confirmatur Constitutio Sixti Papae V. eaque extenditur ad Abbates aliosque habentes Monasteria seu Ecclesias cum jurisdictione quasi Episcopali, & Territorio separato.
BENEDICTUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
Ad perpetuam rei memoriam.

QUOD Sancta Sardacensis Synodus Divino edocta magisterio edixit, optimum, & valde congruentissimum esse, si ad caput, idest ad Petri Apostoli Sedem, de singulis quibusque Provinciis Domini referant Sacerdotes, attenta animi consideratione revolventes; ubi primum Nos, licet immeritis, Dominus gratis ubi praecipuo munere in eadem Sede collocavit, ea subiit cogitato, ut cunctarum totius Orbis Ecclesiarum ad paritatem nostram status, & negotia referrentur, quibus necessitatem de omnibus tractandi Christus in S. Petro Apostolo, cum illi claves aperirendi, claudendae daret, induluit. Siquidem in Speculis a Deo constituti, & vigilantibus nostrae diligentiam pro communi officio munere coram eo comprobare cupientes, noscēs disique solliciti sumus, ut circa quamvis longinqua spiritualis cura non deficiat, sed se per omnia, qua nomen Dei praedicatur, extendat, memores illius oburgationis Dominicae: quod infirmum fuit, non consolidasti; quod aegrotum, non sanasti; quod contractum est, non alligasti; quod abiectum est, non redivisti; quod perierat, non quaesisti; quod dispersum est, non congregasti; quod dispersum fuit in devotionem omnium bestiarum agri, quod dispersum fuit, erraverunt greges mei in cunctis montibus, quod non erat, qui requireret, ecce ego ipse super pastores requiram gregem meum de manu eorum. Cum ergo pastores talibus, per quos Dominicae oves negliguntur, & pereunt, sic Dominum comminetur, quid nos aliud facere oportet, quam colligendis, & resovendis Christi ovibus exhibere diligentiam plenam, & curandis lapsum vulneribus paternae pietatis adhibere medicinam? Nulla est enim major, aut melior cura Praepositorum, quam diligenti sollicitudine, & medela salubri, fovendis, & conservandis ovibus providere.

f. 1. Datum quidem fel. rec. Sixtus Papa V. serio animadvertens veterem, & laudabilem morem, gravissimum ex causis, & non sine Spiritu Sancti instinctu a Summis Pontificibus Praedecessoribus nostris antiquitus institutum, & per multas aetates magno Ecclesiae Dei commodo observatum, ut singuli Patriarchae, Primates, Archiepiscopi, & Episcopi certis praescriptis temporibus per se ipsos, vel per certum eorum Nuntium, Beatissimum Apostolorum Petri, & Pauli, qui hanc Almam Urhem suo sanguine consecraverunt, Limina se visitaturos jurejurando pollicerentur, ut Episcoporum Romanum venientium opera, & adiumento Romanus Pontifex, cui omnium Ecclesiarum sollicitudo concredita est, ubique locorum gregis sibi commissi vultum agnosceret, & spiritualium ovium morbos intelligeret, curationisque opportunas adhiberet, nec quicquam omnino illum lateret corpore eorum, quas ad Dei gloriam augendam, ad Christianam Religionem propagandam, ad animarum procurandam salutem, necessarium eundem scire, atque intelligere oportet, partim antiqui humani generis hostis astutia, variis etiam infurgentibus temporum calamitatibus, & plurimis, in grave animarum suarum periculum, & quibus praerant, Ecclesiarum detrimentum, negligenter observari; ex intemis animi sensibus indoluit, & statim gravi malo quotidie magis ingravescenti occurrere, & congrua adhibere remedia cogitavit.

f. 2. Itaque per suas Apostolicas Litteras, quarum initium est: Romanus Pontifex, constituit, ut omnes Patriarchae, Primates, Archiepiscopi, Episcopi per universum terrarum Orbem constituti, & deinceps ordinandi, etiam Cardinalatus dignitate praefulgenter, seu eis consecratis Pallium de Beati Petri corpore sumptum traderetur, aut ad aliam Ecclesiam transferretur, antequam illius regimini, & administrationi se immiscerent, si quidem praesentes in Curia, in manibus Sanctae Romanae Ecclesiae Diaconi Cardinalis ordine Prioris, si vero absentes, in manibus Antistitis ad impendendum munus praedictum, aut ad tradendum Pallium hujusmodi a Sede Apostolica delegati, iuramento se obstringerent, se Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli Limina, statutis in isdem litem temporibus, personam, ac per se ipsos visitaturos, ac Romanis Pontificibus pro tempore existentibus rationem reddituros de toto eorum Pastoralis officii, deque rebis omnibus ad ipsarum, quas regerant, Ecclesiarum statum, ad Cleri, & Populi disciplinam, animarum denique, quae illorum fidei credite sunt, salutem quovis modo pertinentibus, & vicissim mandata Apostolica recepturas, & quam diligentissime executuras, prout latius in isdem litem continetur.

f. 3. Cum autem Abbatum, Priorum, aliorumque qui spirituali jurisdictione quasi Episcopali in suis Monasteriis, & Ecclesiis, eorumque Territoriis ab omnia Episcoporum Diocesi omnimode separatis potiuntur, nulla mentio in praesertis litem Sixti facta fuerit, hinc est quod Abbates, alique, qui hujusmodi Ecclesias, & Monasteria praerant cum jurisdictione spirituali, & Territorio separato, nunquam Beatorum Apostolorum Limina visitantes, de isdem Ecclesiis, & Monasteriis, & grege curae suae commisso ad Romanos Pontifices referent, adeo ut hujusmodi Monasteriorum, & Ecclesiarum, quae Nullius dicuntur, status, & conditio Sedi Apostolicae incognita esset, & saepe ignorarentur mala, quibus medendum esset, & lateret bona, quae Apostolica cura, & studio essent fovenda, & amplificanda.

f. 4. Nos igitur cupientes omnium Ecclesiarum utilitati, & animarum salutem, quantum in Domino possumus, consulere, ac providere, cum de omnibus, & de quod tremendum est, etiam de unius anima ante tribunal Dei rationem reddituri simus, tum etiam volentes ea, quae salubriter a Praedecessoribus nostris instituta sunt, exactius, diligentiusque observari, ideo eisdem litem Sixti V. Praedecessoris, & in eis contenta quaecumque, ex certa scientia, & Apostolica Auctoritate tenore praesentium approbamus, & confirmamus, ac etiam innovamus, omnibusque Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis mandamus, & praecipimus, ut eas sedulo, ac diligenter, & omnia in eis praescripta observare, ac custodire student, & Apostolicae Sedis montis, ac praecipis in re tanti momenti ea reverentia, atque animi cura & promptitudine, qua par est, pareant, atque obsequantur, & antiquae traditionis exempla servantes, & Ecclesiasticae memores disciplinae, Sacerdotalis Religionis vigorem non minus in iudicando, quam in consulendo retineant, scientes quid Apostolicae Sedi, cum omnes hoc loco positi ipsum se qui desideremus Apostolorum, debeat, a quo ipse Episcoporum, & tota auctoritas nominis huius emerit. Et hac nostra in perpetuum vultura constitutione sanctimus, decernimus, & mandamus, ut omnes, &

f. 5. Praeterea scientia, & auctoritate praedicta, hac nostra in perpetuum vultura constitutione sanctimus, decernimus, & mandamus, ut omnes, &

ANNO 1740.

Et eisdem dispositura.

In qua nisi in medio Abbacum Priorum etc.

Pontifex confirmat, & innovat Con. Sixtinam.

Et eadem quasi Episcopalem habebat.

Summarium Constitutio a Sixto V. edita.

qui